

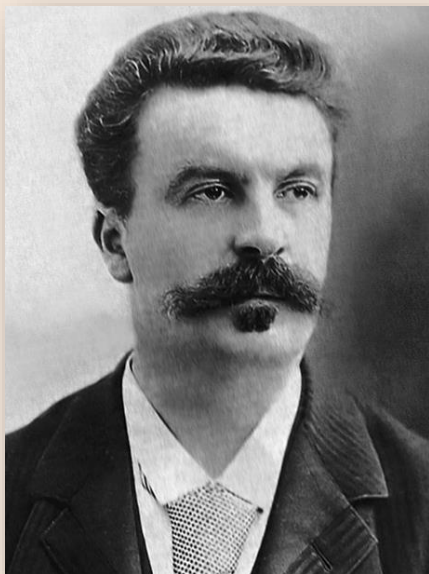

Харківський національний медичний університет
Наукова бібліотека

Великі майстри слова

Віртуальна виставка присвячена ювілеям видатних класиків зарубіжної літератури

Гі де Мопассан

(1850-1893)

Рей Бредбері

(1920-2012)

Знавець глибин людської душі

Анрі-Рене-Альбер-Гі де Мопассан, більш відомий як Гі де Мопассан, класик французької літератури і один з найвпливовіших письменників свого часу. Його життя було недовгим, але насиченим яскравими подіями, сповненим творчих злетів, пошуків нових шляхів на ниві художньої прози, романтичних захоплень і чисто людських помилок. У творчості цього митця відбилися літературні тенденції епохи – реалізм, натуралізм. Письменник всебічно відтворив французьке суспільство XIX ст., що надало можливість вивчати його історію, філософію, побут, мораль.

Гі де Мопассан народився 5 серпня 1850 р. в дворянській сім'ї в Нормандії. Дитинство і отрочтво проведене в маєтку матері на лоні природи, спілкування з представниками різних верств сільського населення дає майбутньому письменнику змогу всебічного сприйняття життя, робить чудовим спостерігачем побуту і поведінки людей.

У 13 років Гі де Мопассан вступає до духовної семінарії, де починає писати свої перші вірші. З самого початку свого католицького виховання він виявляє категоричне несприйняття релігійних постулатів, що призводить до його виключення із закладу. Продовжує навчання в Руанському ліцеї, де виявляє себе обдарованим учнем, захоплюється поезією та бере участь у багатьох театральних виставах. Навчання на факультеті права в Паризькому університеті перервано франко-пруською війною, і юнака призивають до армії. Події цього часу відіграли велику роль в становленні майбутнього письменника, а деякі з них лягли в основу його творів. Антивоєнна тема стане провідною у творчості Мопассана.

Після війни за відсутністю фінансів юнак не зміг продовжити навчання в університеті. У Парижі він десять років працює службовцем – спочатку в Морському міністерстві, а потім – громадської освіти. Вечорами з головою занурюється в літературну працю.

Майбутній письменник і його
мати Лаура Ле-Пуатвен

Молодий Гі де Мопассан

Мопассана під свою опіку бере Г. Флобер, стає для нього наставником в літературі, направляючи його дебютні кроки у творчості. У Флобера він знайомиться з І. Тургенєвим та Е. Золя, а також з численними письменниками. Пише багато віршів, новел та коротких п'єс.

У 1880 р. вперше опублікована новела «Пампушка», що відразу ж зробила її автора широко відомим, характеризує Флобером як «безсмертний шедевр». В тому ж році раптова смерть наставника залишає письменника сам-на-сам з долею... Він покидає службу і повністю віддає себе письменництву. Продовжує створювати новели на різні теми, героями яких стають парижани, провінціали, чиновники і аристократи, фермери і батраки, бродяги, крамарі. Він майстерно передає характери своїх героїв, показує розмаїття душевних станів людини незалежно від їх соціального стану. Живописність, мальовничість образів та описів у новелах Мопассана нерідко порівнюють із полотнами великих художників (Ван Гог, П. Гоген). Як говорить український літературознавець К. Шахова: *«Мопассанові пейзажі живуть, як*

картини великих малярів, написані фарбами на полотні, але в них є й музика, не лише зорові, а й звукові образи...».

Сповнений бажання відобразити якомога більше життєвих явищ, розширити коло дійових осіб, письменник звертається до іншого літературного жанру – роману. Теми їх значно ширші ніж в новелах, різноманітніше й коло проблем. Про перший роман Мопассана, написаний у 1883 р., Л. Толстой говорить: *«Чудовий роман, не лише незрівнянно найкращий роман Мопассана, але чи не найкращий французький роман з часів «Знедолених».*

Прославившись завдяки своїй першій новелі «Пампушка», письменник систематично працює, видаючи

Ілюстрація до новели «Пампушка»

щорічно два, а подеколи й чотири томи творів. За 11 років Гі де Мопассан написав понад 300 оповідань і новел, 6 романів, 3 томи подорожніх нарисів, безліч газетних і журнальних статей, вірші і п'єси. Всі його твори відрізняються ненав'язливістю розповіді й одночасно є дуже проникливими за змістом, з тонкою іронією і психологією.

Протягом останніх років життя у Мопассана розвинулася хвороблива тяга до власної самотності, постійний страх смерті та певний вид параної, ймовірно внаслідок генетичної схильності – його мати страждала від депресій. На погіршення його здоров'я вплинуло також перенесене в молоді роки захворювання на сифіліс та надмірне розумове напруження, адже останнє десятиліття свого життя писав, не припиняючи. Помер Гі де Мопассан за місяць до 43 років, у 1893 р. За кілька років до смерті Мопассан написав: *«Я увійшов в літературу як метеор, я залишу її як блискавка»*.

«Письменник може зробити тільки одне: чесно спостерігати правду життя і талановито зображати її; все інше – безсилі потуги старих лицемірів»

Гі де Мопассан

Літературна спадщина

84(Фра)

М

Мопассан Гі де

Любий друг : роман / Гі де Мопасан ; пер. фр. В. Підмогильного. – Київ : Знання, 2016. – 383 с.

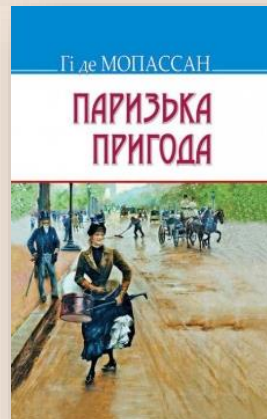

82-3(44)

М

Мопассан Гі де

Сильна як смерть : роман / Гі де Мопассан ; пер. с фр. В. Підмогильний. – Київ : Знання, 2018. – 207 с.

84(Фра)

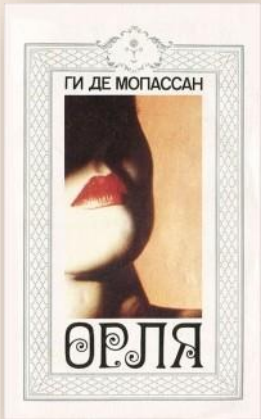
М

Мопассан Гі де

Паризька пригода : новели / Гі де Мопассан ; пер. с фр. М. Рильський [та ін.]. – Київ : Знання, 2017. – 240 с.

Літературна спадщина

И(Фра)

М

Мопассан Ги де

Орля / Ги де Мопассан ; пер. с фр. М. Столярова. – Москва : Государственное издательство политической литературы, 1991. – 127 с.

И(Фра)

М

Мопассан Ги де

Монт-Ориоль : романы / Ги де Мопассан ; пер. с фр. Н. Немчиновой. – Москва : Худож. лит., 1990. – 240 с.

И(Фра)

М

Мопассан Ги де

Мой дядя Состен : рассказы : пер. с фр. / Ги де Мопассан. – Москва : Государственное издательство политической литературы, 1963. – 44 с.

Літературна спадщина

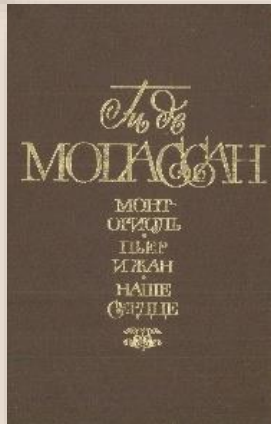

И(Фр)

М

Мопассан Ги де

Жизнь. Милый друг : новеллы : пер. с фр. / Ги де Мопассан. – Москва : Худож. лит., 1970. – 791 с. – (Б-ка всемирной лит. ; сер. 2-я. Т. 97).

И(Фр)

М

Мопассан Ги де

Монт-Ориоль. Пьер и Жан. Наше сердце : пер. с фр. / Ги де Мопассан. – Москва : Раритет, 1993. – 511 с.

82-3(44)

М

Мопассан Ги де

Жизнь ; Новеллы : пер. с фр. / Ги де Мопассан. – Нальчик : Эльбрус, 1979. – 558 с.

Провісник майбутнього

Рей Дуглас Бредбері – відомий американський письменник-фантаст народився 22 серпня 1920 р. у м. Уокіган, штат Іллінойс.

Роки його раннього дитинства і становлення пройшли в атмосфері любові великої сім'ї, хоч і припали на часи Великої депресії. Хлопчика заохочували до читання – чимало часу він проводив у місцевій бібліотеці. Саме тоді, у віці 12 років, Рей почав думати про кар'єру письменника. Коли Бредбері виповнюється 14 років, сім'я переїжджає до Лос-Анджелесу. Рей закінчує середню школу, не маючи змоги продовжити навчання, мусить заробляти на життя продажем газет, по суті, цим і обмежує свою «офіційну» освіту – *«... у мене не було засобів, щоб вступити в університет. Хоча, він нічого не дає для становлення особистості: письменник повинен займатися цим сам. Я відвідував публічну бібліотеку, працюючи там годинами 3-4 дні на тиждень. До двадцяти років я вже прочитав усі значимі п'єси, вивчив американську, французьку, італійську та англійську історію, знамениті*

Рей Бредбері в дитинстві

повісті та оповідання». Бібліотеку через багато років він зробить місцем подій роману «Щось лихе до нас іде». У 40-х рр. XX ст. з'являються друком поодинокі оповідання Бредбері, спершу в невеликих місцевих періодичних виданнях, а згодом у престижних. З 1943 р. Рей стає професійним письменником, і в 1947 р. виходить перша збірка «Темний карнавал», укладена із раніше написаних оповідань, яка, проте, не принесла авторові ні успіху, ні статків.

Перший його великий твір «Марсіанські хроніки» (1950 р.), присвячений дружині Маргарет, зробив письменника знаменитим. А всесвітнє визнання прийшло до автора після

Рей Бредбері з дружиною Маргарет

публікації в 1953 р. роману «451 градус по Фаренгейту». 25 000 слів, що стали основою книги, були написані впродовж 9 днів ще у 1951 р. й коштували 9 доларів 80 центів. Ці гроші – плата за роботу з друкарською машиною в бібліотеці імені Лоренса Павелла в Каліфорнійському університеті Лос-Анджелеса. Поспіх був викликаний тим, що Бредбері, шукаючи усамітнення (а працювати вдома він не мав змоги: коли доводилось обирати між письменством й іграми із дочками, обирав останнє), знайшов його саме у згаданій бібліотеці.

Спокій, щоправда, там надавався відносний: *«Я почув стукіт, – пояснював він, – спустився у підвал бібліотеки університету, і, чорт забирай, там була кімната із дванадцятьма друкарськими машинами, що їх можна було винайняти за десять центів на пів години. І там сиділо восьмеро чи дев'ятеро студентів, які працювали, мов божевільні»...*

Більшість літературних напрацювань Рея Бредбері – це короткі оповідання, які містять замальовки гостро драматичних, психологічних моментів, побудованих на діалогах, монологів та міркуваннях героїв і не несуть розважального характеру. Майже в кожній книзі Бредбері звучить тривожний сигнал лиха. Письменник бачить себе в ролі психолога, аналітика людського розуму і поведінки. Головна ідея творів Бредбері – гуманістична тема боротьби Добра зі Злом, Світла з Мором, Знання із Варварством.

Письменника глибоко тривожили машинізація і породжене нею надзвичайне поширення бездуховності в сучасному суспільстві, реальна небезпека ядерного апокаліпсиса, проте він сповнений віри в силу людського розуму, в силу любові й доброго начала в людині. Бредбері чітко розрізняв технологію та її застосування. *«Я передаю людям свою любов до життя», – сказав Бредбері в одному з інтерв'ю. – «Я навчаю їх бути свідомими – ось що означає любов. Починаєш з малого, а збуджуєш у людях дуже високі почуття».* Бредбері ненавидить війну, й терпіти не може зняття руйнування. Захоплюється наївною безпосередністю дітей, здатних дивуватися красі навколишнього світу, і з гіркотою оповідає про моральне й культурне виродження

Рей Бредбері за роботою

людини в «століття телевізора і атомної бомби».

Письменник активно працював, навіть коли був зовсім літньою людиною. Переживши інсульт і залишившись прикутим до інвалідного крісла, писати не покинув, навіть за тиждень до смерті опублікував статтю в журналі The New Yorker.

За своє життя написав 11 романів, 21 п'єсу та 28 сценаріїв до кінофільмів.

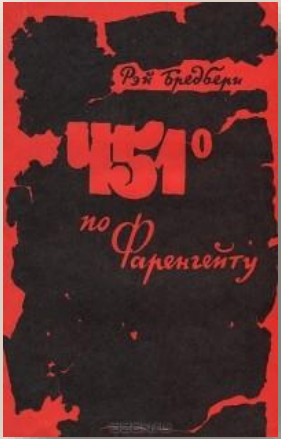
**«Є злочини гірші, ніж спалювати книги. Наприклад –
не читати їх»**

Р. Бредбері

«451 градус по Фаренгейту»

Літературна спадщина

84(7Сое)

Б

Бредбери Р.

451 градус по Фаренгейту; Рассказы / Р. Бредбери ; пер. с англ. Н. Галь, Т. Шинкарь. – Москва : Молодая гвардия, 1965. – 348 с.

82-3(73)

Ф

Бредбері Р.

Марсіанська хроніка / Р. Бредбері ; пер. з англ. О. Тереха. – Київ : Молодь, 1963. – 209 с.

84(7Сое)

Б

Бредбери Р.

Были они смуглые и золотоглазые : пер. с англ. / Р. Бредбери ; сост.: Л. Б. Бурый, М. И. Посошкова. – Москва : Профиздат, 1991. – 352 с.

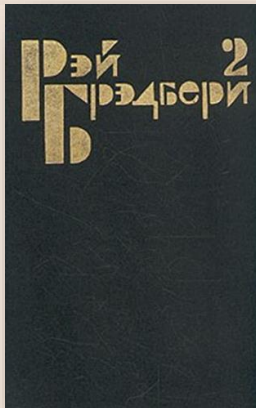
Літературна спадщина

82-3(73)

Ф

Фантастика Рэя Брэдбери / авт. предисл. Е. Романова ; пер. с англ. Л. Жданова. – Москва : Экология, 1992. – 301 с.

82-3(73)

Б

Брэдбери Р.

Избранные сочинения : в 3 т. / Р. Брэдбери. – Москва : Олимп, 1992.
Т. 2 : Вино из одуванчиков. Рассказы : повесть ; рассказы : пер. с англ. / сост. М. Жданов. – 336 с.

82-3(73)

Б

Брэдбери Р.

О скитаньях вечных и о Земле : пер. с англ. / Р. Брэдбери. – Москва : Правда, 1987. – 656 с.

Матеріали з фонду Наукової бібліотеки

Підготували:
Серпухова В.М.
Заговора М.В.